

Kürt Cemo Milli Kurtuluş Cephesi adlı kitabı Türkçeye çevirmişti

“Benim adım Cemal Süreya. Kürt Cemo derler bana. Alevi ve Kürdüm. Zazayım da. Çoğusu bilmez bu yönümü. Küçüktüm ve sürgün edilmiştik. Arkadaşlarıma alay konusu oldum hep. Zaten Kürt Cemo lakabını da onlar taktı lakab olarak. Daha rahat alay ediyorlardı. Ben bu şekilde büyüdüm. Anasız, babasız. Her küçük çocuk görüşümde ağlarım ben. Yaşayamadığım çocukluğuma. Ne zaman mutlu bir aile görsem, o an çekerim fotoğrafını.

Tek fark ne biliyor musunuz ? Çektiğim fotoğraf karesi her seferinde aynı. Kalemimle çekiyorum çünkü... O kılıçtan kuvvetli olan kalemimle... Hüzün var çünkü o karede... Gözyaşı var... Az önce gelirken çektiğim bir fotoğrafı sizlere sunmak isterim.

*Durakta üç kişi vardı.
Adam, kadın ve çocuk...*

*Adamın elleri ceplerinde,
Kadın çocuğun elini tutmuş.*

*Adam hüzünlü,
Hüzünlü şarkılar gibi hüzünlü.*

*Kadın güzel,
Güzel anılar gibi güzel.*

*Çocuk
Güzel anılar gibi hüzünlü
Hüzünlü şarkılar gibi güzel.*

İşte böyle sayın heyet. Şimdi karar sizin. Benim adım ya Kürt Cemo olur, devam ederim kaldığım yerden hayatıma; ya da

koyarsınız adımı Cemal Süreya, unutamazlar beni 100 yaşına bastığımda da. Çünkü biliyorum ki; Hayat kısa kuşlar uçuyor...”
(Cemal Süreya)

“ÜSTÜ KALSIN”

Ant kitapları arasında Nisan 1969’da Venezüela gerilla lideri Douglas Bravo’nun Milli Kurtuluş Cephesi adlı kitabını Türkçeye çevirmişti.

Kısa ömrüne rağmen dolu dolu yaşadı. Son şiirinde “Üstü Kalsın” demişti: *“Ölüyorum tanrım / Bu da oldu işte. / Her ölüm erken ölümdür / Biliyorum tanrım. / Ama, ayrıca, aldığın şu hayat / Fena değildir./ Üstü kalsın”*